

dikat eller en etiket, som hedder fromhed, og at jeg prøver at tilstræbe en vis form for fromhed, en vis form for godhed, en vis form for idealisme. Jeg troede jo, at hr. Søren Krarup som præst også ville ønske, at man rent faktisk holdt sig til de værdier.

Det kunne være, at jeg på et tidspunkt skulle komme og høre hr. Søren Krarups prædiken for at høre, hvad det så er for nogle værdier, hr. Søren Krarup mener, man skal ophøje i hans menighed.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg håber, hr. Kamal Qureshi er et oprigtigt naivt menneske, ellers er han måske et meget kynisk menneske, når han i den grad tror, at fordi man siger, man er på godhedens parti, så er man det.

Når jeg taler om godhedsdyrkelsen, så mener jeg dyrkelsen af den ondskab, der består i, at man er fuld af foragt for de eksisterende mennesker for til gengæld at dyrke et ideal om mennesskelighed. Det er den ondskab, der har dikteret så meget i det moderne Danmark i efterkrigstiden, som jeg i øvrigt har givet udtryk for det i mange sammenhænge, og det er ikke godhed, det er heller ikke fromhed, det er det modsatte.

Kl. 15.50

Elisabeth Arnold (RV):

Man blev helt i tvivl om, hvorvidt Dansk Folkeparti stadig væk støtter det her lovforslag, men det går jeg ud fra stadig væk er tilfældet på trods af de meget kraftige meningsudvekslinger, der har været de sidste par minutter.

Det Radikale Venstre støtter stadig væk forslaget. Det har vi gjort hele tiden, og vi er glade for, at det omsider er kommet så langt, at det er fremsat. Det har været længe undervejs, i flere år faktisk.

Danmark har fået meget berettiget kritik af, at vi ikke sørgede for, at uledsagede flygtningebørn, dvs. uledsagede personer under 18 år, fik en bisidder eller en værge, som de kunne støtte sig til under asylsagsbehandlingen eller i den tid, de i øvrigt skulle tilbringe i Danmark uden at have samkvem med familien. Det er derfor godt, at dette forslag nu er kommet frem.

Vi skylder de asylansøgere, der er mindreårige, omsorg og hjælp, når de dukker op ved vores grænse, og derfor kan vi fuldt ud tilslutte os forslagene om, at de skal have en værge eller en personlig repræsentant stillet til rådighed under

asylbehandlingen, eller efter at opholdstilladelse eventuelt er meddelt.

Lovfæstningen af den gældende praksis for meddelelse af opholdstilladelse for børn under 12 år, dem, som får den straks, er også udmærket at få præciseret. Vi ville måske have været tilfredse, hvis der havde været en slags hensigts-erklæring om, at man vil tilstræbe, at asylsagsbehandlingen blev så kort som muligt. Oftest skal der jo ventes på afgørelsen i asylsagsbehandlingen i op til flere år. Det er meget lang tid for et ungt menneske at vente på at kunne komme videre med livet.

Jeg taler også på vegne af Kristeligt Folkeparti, som også støtter forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Det her er jo et udspil, som bl.a. Enhedslisten har efterlyst i årevis, der langt om længe er kommet, og det kan vi selvfølgelig kun hilse med tilfredshed.

Jeg skal i den forbindelse ikke lægge skjul på, at det ville have klædt den foregående regering at have lyttet lidt til de opfordringer, der i årevis var, om, at man fremsatte det her forslag. Det er muligt, at den forrige regering arbejdede med det, det er muligt, at det, der ligger her, er et resultat af den foregående regerings arbejde, men det undskylder ikke den enorme langmodighed, som den foregående regering viste med hensyn til at få løst det her problem.

Når jeg siger problem, så bliver jeg jo nødt til at tilføje det her lille problem set i en større sammenhæng, for i den større sammenhæng er det her jo næsten et ikkeeksisterende problem. Første halvår år 2002 snakkede vi om 65 personer – 65 personer – hvoraf de 56 var over 15 år. I forhold til danskhed, i forhold til indvandrerdebat, i forhold til flygtningedebat, i forhold til selvfølgelig verdens flygtningeproblem er det her så latterligt lille, at det næsten ikke er værd at spille tid på. Det er kun værd at spille tid på, fordi hver enkelt af de personer, det går ud over, er en skæbne, som man skal forsøge at gøre noget ved, og som man skal forsøge at forhindre lider yderligere overlast ud over den overlast, der ligger i, at de bliver nødt til at flygte.

At der er et behov for det, jamen det kunne man jo få et bevis for forleden dag, da man i radioen kunne høre den skræmmende nyhed, at selvmordsforsøg var udbredt blandt denne lille gruppe unge, og i enkelte tilfælde er det lykkedes, og det er selvfølgelig dybt tragisk og frygteligt, og det kræver, at vi gør noget, og den for-